

Pilsner, por favor

Keskiolet tuli vuonna 1969 kauppoihin valtaosassa Suomen kunnista. Sen jälkeen asiasta on kiistelty. Kansa juopuu perikatoon!

Suomessa ylitettiin taannoin yksi merkkipaalu, 10 litraa etanolia henkeä kohti. Tosin kulutus on aivan viime aikoina hieman taantunut. Emme pääse lähelle Euroopan huippumaiden tasoa, mutta kulutus Suomessa on kyllä kasvanut vaarallisen jyrkkään.

Oluessa sen sijaan olemme keskinkertainen kääpiökansa. Euroopan suurissa mallasmaissa Tsekissä ja Saksassa hörpittää lähes kaksinkertainen määrä. Oluen laadussa Suomi sen sijaan on oikea peukaloismaa!

Suomen markkinoita hallitsee kaksi maailman suurimpien olutfirmojen omistamaa yritystä, jotka mukamas kilpailevat keskenään. Ehkä niiden tuotteet kilpailevat kauppojen sisäänheittäjinä, mutteivät ainakaan laadussa. Niin lapinkullat kuin nikolaitkin ovat samaa keskenkäynyttä litkua.

Isot yrityksemme valmistavat myös muutamia emoyhtiöidensä valtamerkkejä tai ainakin liimaavat pulloihin hienoja etikettejä. Nimistä huolimatta sisältö on samaa.

Suomesta löytyy yksi poikkeus, Laitilan kultainen Kukko. Sitä voi hyvin pitää varapatriunoina.

Oikea olut tulee Böömistä! Alue kuuluu nykyisin pääosin Tsekin tasavaltaan. Olutta osattiin panna siellä jo aikojen alussa, eikä taito häipynyt ankeana kommunisminkaan kautena. Ei vaikka Prahan kevään jälkeen ryssät vaativat, että Urquellin pääportille pitää panna banderolli: ”Neuvostopanimot esikuvanamme!”.

Vielä tarkemmin sanoen oikea lager tulee läntisestä Böömistä, Plzenin kaupungista. Siellä pannaan erinomainen Urquell. Ja sen naapurista löytyy toinen mainio, Gambrinus. Näidenkin merkkien omistajat ovat suuria kansainvälisiä pelureita, mutta laatu näyttää pysyvän. Böömi pursuaa muitakin maukkaita pirtelöitä.

Mainio Urquell on ylittänyt kummia aitoja. Yhdeksänkymmentäluvun puolivälissä Kuubassa elettiin vaikeita aikoja. Neuvostoliitto oli romahtanut ja runsas apu tyrehtynyt. Amerikkakin saartoi kaupallisesti.

Turisteja runsaine taaloineen houkuteltiin maahan. Kuuban taloudellinen tilanne muistutti vanhaa puolalaista zlotyvitsiä. Siis, mitä yhteyttä on Havannalla ja New Yorkilla? No tietysti, että pesoilla ei kummassakaan saa mitään, mutta dollareilla mitä vaan.

Kuuban olut ei ollut kummoistakaan. Yritimme parhaalla espanjallamme tilata Urquellia tai vastaavaa vähän hienomman hotellin baarista. Siis tsekkiläistä. Ai tsekko-slovakkialaista. Ei, sehän on kaput! Baarimikko näytti myrtyneeltä, kun ei saanut dollareitamme.

Hetken päästä hän pomppasi pystyyn, kaivoi tiskin alta tutut pullo ja juoksi luoksemme. ¡Hola amigos, pilsner, por favor!

pajen